

gen Modstand derimod ogsaa af den Grund, at finansielt vilde en saadan Tilføjelse til de nugældende Bestemmelser ikke have særdeles Betydning. Dyrtdstillæget er allerede nu oppe paa et Beløb af saa mange Millioner, at det, om man vil yde ogsaa de Tjenestemænd, som ikke kommer ind under den nugældende Lov, Dyrtdstillæg, vil have en forsvindende Betydning finansielt set. At Regeringens Stilling vil være den samme overfor kommende Forhandlinger, kan jeg allerede nu sige, men jeg vil tilføje, at det vil være særdeles ønskeligt — vil jeg begynde med at sige —, ja næsten nødvendigt, at der nu som før opnaas Enighed om Tillæget. Mere kan jeg ikke sige til Besvarelse af den stillede Forespørgsel.

Harboe: Den højtærede Finansminister var saa venlig i sin Tale at forudsætte, at Forespørgselen var stillet, for at sige det rent ud, af politiske Grunde, for at det konservative Folkeparti kunde staa som det eneste, der varetager Tjenestemændenes Interesser. Jeg begynder nu at forstaa, hvorledes Forholdene ligger; jeg forstod ikke rigtig, hvad der skete forleden Dag her i Salen, da Forespørgselen blev anmeldt; den blev hilst, som det senere stod i et af Regeringens Blade, „med forstaaende Munterhed“. Jeg vil antage, at Regeringen og andre efterhaanden har faaet den Opfattelse, at denne forstaaende Munterhed er blevet forstaaet dybt ind i Tjenestemændenes Rækker. Men skal det være Meningen her i Salen, at man vil beskyldte et Parti for at hyppe sine egne Kartofler, fordi det stiller en Forespørgsel angaaende et stort og indgribende Spørgsmaal, som drejer sig om en hel Stands Kaar, og hvorledes de maatte blive forbedret, saa vil det efter min Mening være at sænke Niveauet en lille Smule. Hvis ethvert Parti, der her i Salen tager sig af andres Sager, skal mødes med den Indvending, at Partiet ønsker at staa som det Parti, der udelukkende varetager vedkommende Stands Interesser, bliver det lidt vanskeligt her i Tinget i det hele taget at diskutere de forskellige Befolkningsklassers Kaar. Hvis man i dette specielle Spørgsmaal vilde afskaffe en lille Smule af Munterheden og anskaffe lidt mere Forstaaelse, tror jeg, det vilde gavne denne Sag og ganske specielt Tjenestemændene. Det er ikke til at komme bort fra, Københavns Kommune har lige i disse Dage forhøjet ikke blot den faste Lønning, men ogsaa Dyrtdstillæget. Det er heller ikke til at

komme bort fra, at man har haft et ganske andet Blik for denne Sag i Sverige, hvor Dyrtdstillæget og Forholdene i Forvejen var ganske anderledes favorable. Det forekommer det konservative Folkeparti at være en Sag af indgribende Betydning for Staten, at den har en nogenlunde tilfreds Tjenestemandsstand baade foroven og forneden, hele Vejen igennem. Det forekommer det konservative Folkeparti, at det er meget uheldigt, at en stor og for hele Statens Bedrift vigtig Stand er saa slet stillet, som den er i Øjeblikket; det forekommer specielt mig, som har haft Lejlighed til at faa nogen Oplysning derom, at være overordentlig uheldigt, at store Klasser af Tjenestemænd i Øjeblikket er kommet i dyb Gæld, at blandt andet Embedsmændenes Laane- og Sparekasse i Øjeblikket arbejder under ganske ualmindeligvanskelige Forhold.

Endvidere forekommer det mig at være ganske overflødig, naar den højtærede Finansminister henviste til, at Tjenestemændene kunde jo fremsætte deres Ønsker. Mig bekendt har man ikke her i Tinget afventet, at Folk kom og stillede formelt deres Krav. Det kunde formentlig forlanges af en Regering, at den havde sat sig ind i sine Tjenestemænds Kaar, og at den ud fra den Forstaaelse, som den gennem denne Kundskab havde skaffet sig, selv fremsatte Forslag i den omhandlede Retning. Dette er ikke gjort. Det konservative Folkeparti har tilladt sig allerede ved Adressedebatten at pege paa dette Forhold; der er derved givet Regeringen en Anledning til at fremkomme med et Svar. Man fik den Gang af Statsministeren et Svar, som var vagt, venligt i Formen selvfølgelig, men Realiteter er der ikke fulgt efter. Da noget saadant ikke kom, medens vi her behandlede de store Spørgsmaal, i Anledning af hvilke der blev bevilget Masser af Penge, paa en forhaabentlig fuldkommen fornøftig og efter min Mening fuldt forsvarlig Maade, stillede en Ordfører for det konservative Folkeparti atter en Forespørgsel i en ganske bestemt Form, men den blev der aldeles ikke svaret paa. Vi fandt det derfor paakrævet at rette en direkte Forespørgsel til Regeringen, for at den kunde faa Lejlighed til at tage Stilling til Sagen. Finansministeren har nu egentlig indtaget den samme Stilling, som Statsministeren indtog, idet han har afspist Tjenestemændene med nogle venlige Ord og maaske med en lille Reprimande: Hvorfor er de Herrer egentlig ikke kommet før nu? de kunde jo være kommet. De Herrer er naturligvis ikke kommet, fordi man maa for-